

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi L. B. i I. spółki z o.o. w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w W. z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt II C (...) wydanego w sprawie z
powództwa J. P.
przeciwko I. spółce z o.o. w W., B. S. i L. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2017 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016 r. zasądził od pozwanych I. i L. B. solidarnie na rzecz powódki J. P. kwotę 14.400 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2014 r.; ponadto obciążył pozwanych solidarnie na rzecz powódki kosztami procesu w wysokości 3.422 zł. Apelację pozwanych od tego wyroku Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z dnia 17 marca 2016 r. ze względu na jej wniesienie po upływie terminu określonego w art. 369 § 1 k.p.c., którego początek biegu w okolicznościach sprawy należało liczyć zgodnie z art. 369 § 2 k.p.c.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 stycznia 2016 r. pozwani zarzucili temu wyrokowi naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 214 § 1, art. 210 § 1 i 2 oraz art. 212 § 1 k.p.c., a także art. 8 ust. 2, art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1 pkt 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie wyroku w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W sprawie brak podstaw do stwierdzenia wyjątkowego wypadku, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. Wyjątkowe wypadki, o których mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., obejmują tylko okoliczności odnoszące się do nieskorzystania przez stronę z przysługujących jej środków zaskarżenia z przyczyn od niej niezależnych, np. z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej, błędnej informacji udzielonej przez pracownika sądu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2010 r., II CNP 39/10, 8 sierpnia 2012 r., II CNP 29/12 i 3 marca 2016 r., II CNP 37/15), skarżący zaś nie wykazali, że odrzucenie ich apelacji nastąpiło z takich właśnie przyczyn. Należy podzielić wyjaśnienia zawarte w postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 17 marca 2016 r., oddalającym wniosek pozwanych o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 stycznia 2016 r. i odrzucającym ich apelację od tego wyroku, że uchybienie terminowi do wniesienia apelacji od tego wyroku nastąpiło z przyczyn, które obciążają pozwanych.

Mając to na względzie Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. odrzucił skargę pozwanych.

jw

